

44 и остатъкъ ще оставята. Тогазь тури прѣдъ тѣхъ, та ядохъ, ^и оставилъ останъкъ, споредъ слово-то Господне.

ГЛАВА 5.

1 А ^аНееманъ, войвода-та на Сирійский царь, бѣ ^бмажъ великъ прѣдъ господаря си, и почитаемъ, понеже Господъ чрѣзъ него даде спасеніе на Сирія: и человекъ-тѣ бѣше силентъ съ крѣпостъ, ² по проказені. И излѣохъ Сиріини-тѣ съ пълкове, та доведохъ пленници ж отъ Израилев-тѣ земїжъ единъ малкъ момжъ: ³ и слугуваше на Нееманов-тѣ женжъ. И рече на господаржъ-тѣ си: Дано да бѣше господаръ-тѣ ми прѣдъ пророкъ-тѣ, който е въ Самарії, и той бы го исцѣлилъ отъ проказж-тѣ му!

4 И ^аНееманъ слѣзе та извѣсти на господаря си, и рече: Така и така говори момата която е отъ Израилев-тѣ земїжъ. ⁵ И рече Сирійский царь: Стани, иди, и ще проводиши писмо на Израилевъ-тѣ царь. И отиде, и ⁶зъ въ ржкѣ-тѣ си десетъ таланта сребро, и шестъ тысицы златици, и десетъ прѣмѣни дрехи. И донесе писмо-то на Израилевъ-тѣ царь, което казуваше: И сега като дойде това писмо при тебе, ето, проводихъ при тебе Неемана рабъ-тѣ си, да го исцѣлишь отъ проказж-тѣ му. И като прочете Израилевъ-тѣ царь писмо-то, раздру дрехы-тѣ си, и рече: ⁷Богъ ли съмъ азъ, за да умртвявамъ и да оживявамъ, та проважда той до мене да исцѣлѣтъ человека отъ проказж-тѣ му? разумѣйтѣ прочее, молжъ, и видже че той търси причинъ противъ мене.

8 А като чу Елиссея, Божій-тѣ человекъ, че Израилевъ-тѣ царь раздралъ дрехы-тѣ си, проводи до цара, и рече: Зашо си раздралъ дрехы-тѣ си? нека дойде сега при мене, и ще познае че има пророкъ ⁹ въ Израиль. Тогазь дойде Нееманъ съ кони-тѣ си и съ колесницжъ-тѣ си, та застана при врата-та на Елиссеевъ-тѣ ¹⁰ домъ. И проводи при него Елиссеевъ-тѣ, и рече: Иди, та ^ася окжпи съ пажи въ Йорданъ, и ще ти ся възвѣрне ¹¹ плѣть-та ти, и ще ся очистишъ. А Нееманъ ся разгнева, та си отиде, и рече: Ето, азъ говорѣхъ, че непрѣмѣнно ще излѣзе при мене, и ще застана, та ще призове името на Господа Бога своего, и ще дигне ржкѣ-тѣ си вързъ мѣсто-то, и ¹² ще исцѣлѣ проказеній-тѣ. Авана и Фарфарь, рѣкы-тѣ на Дамаскъ, не сѫ ли по добры отъ всички-тѣ воды на Израилъ?

^а Мат. 14; 20. 15; 37. Іоан. 6; 13.

^б Исх. 11; 3.

^в 1 Цар. 9; 8. Гл. 8; 8, 9.

^г Быт. 30; 2. Втор. 32; 39.

1 Цар. 2; 6.

^д Вак. 4; 41. Іоан. 9; 7.

не можахъ ли да ся окжпи въ тѣхъ, и да ся очистѣхъ? И върни ся, та си отиде ¹³ съ гиѣвъ. А раби-тѣ му приближихъ, та му говорихъ, и рекохъ: Отче мой, ^{ако} бы ти пророкъ-тѣ казаль нѣщо голѣмо, не бы ли ^и направиъ? колко повече се-га, когато ти казува: Окжпи ся, и очи-¹⁴сти ся? Тогазь слѣзе, та ся погрузи седмъ пажи въ Йорданъ, споредъ слово-то на Божій-тѣ человекъ: и ^иплѣть-та му ся възвѣ-¹⁵вѣрихъ, като плѣть на малко дѣте, и ^иочи-¹⁶сти ся.

15 И върни ся при Божій-тѣ человекъ, той и всичко-то му спѣтство, и дойде, та застана прѣдъ него, и рече: Ето, сега познахъ че ^инѣма Богъ въ веичкѣ-тѣ земїжъ, освѣни въ Израиль: за това сега, ^иприми, молжъ, благословеніе отъ рабъ-¹⁶тѣ си. А той рече: ^иЖивъ Господъ, прѣдъ когото прѣдстоїхъ, ^ине ща да прїемъ. А той го принуждаваше да прїеме, но не ражъ.

17 И ^аНееманъ рече: Ако ли не, то нека ся даде, молжъ, на рабъ-тѣ ти за двѣ мъски товаръ отъ ^итѣзи пърстъ, защото рабъ-тѣ ти не ще да приноси отъ днесъ на тамъ всеесъжженіе, нито жертвъ на други богове, но само Господу. Това нѣщо нека прости Господъ на рабъ-тѣ ти, дѣто, когато влази господаръ-тѣ ми въ домъ-тѣ на Римона за да ся поклони тамъ, и ся ^иподпира на ржкѣ-тѣ ми, и азъ ся кланямъ въ домъ-тѣ на Римона, като ся кланямъ въ домъ-тѣ на Римона, Господъ нека прости рабъ-тѣ ти за това ¹⁸ нѣщо! И рече му: Иди съ миръ. И отиде отъ него едно малко разстояніе.

20 Тогазь Гіезій, слуга-та на Елиссея Божій-тѣ человекъ, рече: Ето, господаръ-тѣ ми пожали Неемана тогозъ Сиріини-на, та не ^изъ отъ ржкѣ-тѣ му онова кое-то донесе; но живъ Господъ, азъ ще ся завтекъ вслѣдъ него, и ше земѣ нѣщо отъ него. И завтече ся Гіезій вслѣдъ Неемана. И когато ^ивидѣ Нееманъ че тича вслѣдъ него, скоки-тѣ отъ колесницжъ-тѣ да го посрѣщне, и рече: Добрѣ ли сте?

22 А той рече: Добрѣ. Господаръ-тѣ ми мя проводи, и рече: Ето, тойзи часъ дойдохъ при мене, отъ горж-тѣ Ефремъ, двама млади отъ сынове-тѣ на пророци-тѣ: дай имъ, молжъ, единъ талантъ сребро, и ^идвѣ прѣмѣни дрехи. И рече Нееманъ: благоволи да земешъ два таланта. И прииди го, и върза два-та таланта сребро въ два мѣщица, съ двѣ прѣмѣни дрехи: и тури ^ина двама отъ рабы-тѣ си, та ^иносѣхъ прѣдъ него. И когато дойде до хълмъ-тѣ, ^изъ ^иотъ ржци-тѣ имъ, та ^искри въ домъ-тѣ: и отпусни мажкіе-тѣ,

^е Йов. 33; 25.

^ж Лук. 4; 27.

^з Дан. 2; 47. 3; 29. 6; 26, 27.

^и Быт. 33; 11.

^и Гл. 3; 14.

^к Быт. 14; 23. Вак. Мат. 10;

8. Дѣян. 8; 18, 20.

^л Гл. 7; 2, 17.